

Jac. van Looy: *Elia op de berg Karmel* (bekroond met de Prix de Rome) 1884. Olieverf - Rijksacademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam

zijn sonnet *Eva* aan Jacobus van Looy op en verdedigde diens gelijknamige schilderij tegen Vosmaer, die in het naakt tevergeefs het ideaal der klassieke schoonheid zocht, terwijl de enthousiaste Van Eeden als Varius den Prix-de-Rome-winnaar om zijn „geniale oorspronkelijkheid” hemelhoog verhief en voor een ogenblik van zijn stuk bracht.

Op 22 Mei 1884 schreef Van Looy, met bijvoeging van de vereiste geboorteakte, aan Allebé een briefje, waarin hij de wens te kennen gaf, ingeschreven te worden op de lijst van mededingers naar de door de Academie na jaren weer opnieuw uitgeloopte Prix de Rome. Het toelatingsexamen, daaraan verbonden, zou op 9 Juni plaats vinden. „Hoe ik het toch stellen zal met het examen, begrijp ik niet goed”, vertrouwde Van Looy kort te voren zijn leermeester toe,

„ik kan de aanhechtspunten dier spieren maar niet in mijn geheugen vasthechten. Met de perspectief gaat het iets beter, dat is meer een kwestie van begrijpen, dan van van buiten leeren. Al was het echter alleen maar om weêr eens flink te kunnen werken, zou ik meê willen doen, dat getjingtang van de laatste tijd verveelt me meer dan het U, tot mijn spijt, vervelen zal.” Behalve Van Looy hadden zich de schilders D. L. Kooreman en J. Dunselman aangemeld, van wie de eerste door de Commissie onder voorzitterschap van Allebé werd afgewezen. Van Looy bleek ondertussen voldoende aanhechtspunten in zijn geheugen gestampt te hebben om voor zijn „kennis der spieren en hare werking” een vier te behalen. De eerste dag van de eigenlijke wedstrijd, die 30 Juni begon, werd besteed aan de vervaardiging van een schetsontwerp voor het schilderij, dat tenslotte aan de jury, bestaande uit de schilders Rochussen, Scholten en Allebé, ter beoordeling afgeleverd moest worden. De beide overgebleven kandidaten moesten een keuze doen uit drie onderwerpen, waarvan Dunselman „Alexander de Groote en zijn ge-